

LÄMMIN tunne

María Marta Molina de Monterroso
(Perustuu tositahtumaan)

"Minä ympäröin sinut rakkauteni käsivarsilla"
(Oppi ja liitot 6:20).

Oli kaunis, kirkas aamu San José Pinulassa, pienessä kaupungissa lähellä Guatemalan pääkaupunkia. "En malta odottaa!" Joshua sanoi pikkusiskolleen. Tänään oli hänen kastepäivänsä!

Kun perhe oli saapunut kirkkoon, Joshua ja papá pukeutuivat valkoisiin vaatteisiin. Ensin Joshuaa jännitti hieman. Mutta papá piti häntä kädestä, kun he astuivat portaat alas kastealtaaseen, eikä häntä jännittänyt enää niin paljon. Kun Joshua nousi vedestä, hänen kasvoillaan oli leveä hymy.

Joshua ja papá vaihtoivat ylleen kuivat vaatteet. Sitten papá ja Joshuan sedät ja isoisä asettivat kätensä Joshuan pään päälle. He konfirmoivat hänet Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirjon jäseneksi. Joshua kuuli papán sanovan: "Ota vastaan Pyhä Henki."

"Olen niin iloinen!" Joshua sanoi ja rutisti papáa lujasti.

"Muista lupaukset, jotka teit tänään", sanoi papá. "Jos muistat ne, Pyhä Henki voi olla aina kanssasi. Et ole koskaan oikeasti yksin."

Eräänä aamuna muutamaa kuukautta myöhemmin Joshua heräsi itkien. Hänen vatsaansa sattui kamalasti! "Mamá!" Joshua huusi sängystään. "Mahaan sattuu tosi paljon!"

Vatsakipu vain paheni ja paheni. Joshua ei voinut edes kävellä. Papá antoi Joshualle pappeuden siunauksen, ja

sitten papá ja mamá veivät hänet lääkäriin.

Lääkäri sanoi, että Joshua pitäisi leikata heti. Se kuulosti pelottavalta.

"Viemme sinut erityiseen huoneeseen leikkausta varten", lääkäri kertoi. "Et tunne mitään, koska olet unessa. Ja vanhempasi odottavat sinua ihan lähellä huoneen ulkopuolella."

Joshuaa pelotti entistä enemmän. Miksi hänen vanhempansa eivät voisi olla huoneessa hänen kanssaan? Hän itki itkemistään.

Mamá rauhoitteli häntä. "Mitä me voimme tehdä, jotta sinulle tulisi parempi mieli?" hän kysyi.

"Tiedän, mitä voimme tehdä", Joshua sanoi. "Lauletaan yhdessä 'Oon lapsi Jumalan'. Pidetään sitten vielä toinen rukous."

Kun he lauloivat hiljaa, Joshua muisti laulaneensa saman laulun kastetilaisuudessaan. Ja kun he rukoilivat, hän ajatteli, mitä papá oli sanonut hänen kastepäivänään: "Pyhä Henki voi olla aina kanssasi. Et ole koskaan oikeasti yksin."

Joshuaa pelotti vieläkin, kun hoitajat veivät hänet leikkaussaliin. Hän ei nähnyt lääkärin ja hoitajien kasvoja, sillä heillä oli kasvosuojukset. Mutta kun hän katsoi heitä silmiin, hän tiesi, että he olivat hänen ystäviään ja pitäisivät hänestä hyvää huolta.

Leikkauksen jälkeen lääkärit sanoivat, että Joshuan pitäisi levätä. Hän oli edelleen väsynyt ja maha tuntui aralta, mutta kipu oli hellittänyt. Häntä ei enää itkettänyt. Hän tiesi, että hän toipuisi.

"Tunsin jotakin sydämessäni", Joshua kertoi mamálle ja papáalle. "Se oli lämmin tunne".

"Se on yksi niistä tavoista, joilla tunnemme Pyhän Hengen", sanoi mamá.

Joshua nyökkäsi. Hän oli iloinen, että hänellä oli Pyhän Hengen lahja. Pyhän Hengen ansiosta hän ei olisi koskaan oikeasti yksin. ●

Kirjoittaja asuu Guatemalan kaupungissa Guatemalassa.

